

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316209932
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5316209932.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO:36 613 843, proti žalovanému: N. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/X, Q., o zaplatenie 5 778,50 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 16Csp/106/2016-112 zo dňa 10. novembra 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. **z o s t á v a** nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 074,66 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania z označenej sumy od 24. 10. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5 778,50 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 23. 10. 2015 medzi ním ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom, bola na neho postúpená pohľadávka voči žalovanému. Žalobca v žalobe tvrdil, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 12. 10. 2009 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4 920,- eur s výškou mesačnej splátky 78,61 eur, počtom splátok 120 od 20. 10. 2009 a určením konečnej splatnosti úveru dňa 20. 09. 2019. Nakoľko žalovaný si neplnil v stanovených termínoch určené splátky, žalobca uplatnil svoj peňažný nárok voči žalovanému podanou žalobou.

Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu skutočne poskytol žalovanému úver vo výške 4 920,- eur, medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný zaplatil celkom 3 845,34 eur. Okresný súd ďalej s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. konštatoval, že zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov, eventuálne nákladov banky spojených s úverom. S prihliadnutím na ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. považoval súd poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Ak v konaní bolo nesporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4 920,- eur a na tento úver zaplatil 3 845,34 eur, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 074,66 eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

3. Proti zamietajúcemu výroku, i proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho žalobe sa vyhovie v plnom rozsahu, eventuálne ho navrhol v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V dôvodoch odvolania namietal nesprávny výklad ust. § 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. zo strany okresného súdu, tvrdil, že zmluva o úvere, ktorú uzavrel žalovaný s jeho právnym predchodcom, zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. V tomto smere poukázal na znenie čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES zo dňa 23. 04. 2008 (v ďalšom texte už len „Smernica“), ktorá bola transformovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky. Podporne poukázal i na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, v ktorom Súdny dvor v súvislosti s uvedením výšky, počtu a termínov splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení Smernice je potrebné konštatovať, že Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie, aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP), vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario), podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP vo výrokoch II. a III. zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že závery okresného súdu (v zmysle ktorých treba úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu považovať za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z.) uvedené v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku sú nepresvedčivé, i nedostatočne odôvodnené. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku v podstate obmedzil len na konštatovanie, že zmluva o úvere obsahovala iba údaj o počte splátok (120) a výške splátky (78,61 eur), keď z určenej splátky nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úveru, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov, resp. nákladov banky spojených s úverom.

I keď možno konštatovať, že súdna prax nie je vo vzťahu k výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z. z., resp. ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. (ktoré sú vo svojej podstate zhodného znenia - poznámka odvolacieho súdu), okresný súd mal z hľadiska presvedčivosti svojho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 posledná veta CSP) uviesť presvedčivé argumenty a právne úvahy vo vzťahu k výkladu ním aplikovaného ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. To platí zvlášť za situácie, kedy bol dňa 09. 11. 2016 Súdny dvorom EÚ vydaný rozsudok vo veci C-42/15, v nadväznosti na ktorý rozsudok existujú v rozhodovacej praxi súdov Slovenskej republiky rozhodnutia (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. 04. 2017, sp. zn. 16Co/219/2016, resp. zo dňa 21. 06. 2017, sp. zn. 12Co/169/2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. 11. 2016, sp. zn. 3Co/344/2015), ktoré aplikujú ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z., resp. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. inak, ako okresný súd v tomto napadnutom rozsudku, ktorého závery sú navyše zjavne všeobecné a zjednodušené. Za daného stavu si potom odôvodnenie rozsudku zo strany okresného súdu vo vzťahu k výkladu vyššie označeného ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z., vyžadovalo náležité a presvedčivé odôvodnenie, a to i s prihliadnutím na Smernicu európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, i rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II. a III. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že okresný súd v ďalšom konaní a najmä v novom rozhodnutí uvedie presvedčivé právne úvahy vo vzťahu k aplikácii ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z., a to i vo svetle rozhodnutia vyššej súdnej authority - uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)